

Centrum för biologisk mångfald: utmaningar för en gränsöverskridande organisation

Vid FNs konferens om miljö och utveckling i Rio 1992 antogs konventionen om biologisk mångfald. Sverige anslöt sig till konventionen och antog en strategi för att genomföra dess målsättningar. Som ett led i denna strategi inrättades Centrum för biologisk mångfald, placerad vid SLU och med ett särskilt uppdrag att verka för ett kunskapsutbyte mellan forskningen och dess användare. Utifrån begreppen policykulturer och legitimitet diskuterar jag hur CBM formade sin roll och försökte balansera de vetenskapliga och policyinriktade delarna av verksamheten. Innehållet och inriktningen av denna verksamhet kom att skilja sig från en traditionell universitetsinstitutioners uppgifter, vilket så småningom ledde till vissa problem, särskilt i förhållande till den akademisering som SLU i dess helhet genomgick under motsvarande tid. En slutsats är att den särskilda kompetens som CBM utvecklade måste bedömas och värderas utifrån specifika kriterier, baserade på den typ av samverkan mellan vetenskap och samhälle som det här är frågan om. Annars blir det i längden svårt för en organisation av detta slag att upprätthålla legitimiteten och därmed möjligheten att fortsätta existera i den akademiska miljön.